

man er, og om der er nogen problemer, og hvordan de så eventuelt kan løses.

Forskningsministeren (Jytte Hilden):

Jeg skal sige tak til alle ordførerne. Det har været en meget glædelig debat, for alle har vist vilje til at komme levende ind i det næste årtusind, og det synes jeg da er godt at vi kan blive enige om her i Folketinget.

En af de ting, som er et principielt problem, er, at vi har en meget, meget decentral offentlig struktur. Regeringen har ikke hals- og håndsret over kommunaldirektøren på Frederiksberg og ønsker det heller ikke.

Men vi har selvfølgelig et generelt ansvar for, at hele den offentlige sektor virker, og det er derfor, vi har taget en række af de initiativer, jeg har omtalt i relation til finansloven og dens bemærkninger, der knytter sig til bevillinger fra staten. Det har vi faktisk været ret meget igennem: Hvor er det, vi kan gå ind og understrege det, vi mener? Og det er et af stederne.

Det er et ledelsesansvar. Vi skal have forbrugerne i fokus. Og vi skal selvfølgelig også have et samfundsberedskab.

Jeg skal sige til fru Sonja Mikkelsen, at flaskehalse ikke må opstå – det er præcis det, Folketinget skal diskutere under det næste punkt på dagsordenen – og der er løbende og meget intense forhandlinger mellem Undervisningsministeriet og Forskningsministeriet og delvis også Erhvervsministeriet og Arbejdsministeriet på det her område omkring flaskehalse på IT-området. Jeg er helt enig i, at det er vigtigt at tage fat på det.

Jeg skal sige tak til hr. Løgstrup Madsen. For en gangs skyld var hr. Løgstrup Madsens tale som talt ud af min mund – og jeg lover aldrig at sige det mere!

Så skal jeg sige til fru Henriette Kjær, at vi lige præcis har taget varsel af, hvad der skete i Sverige. Sverige kom lidt tidligere i gang, og ikke desto mindre raslede den svenske finansminister ganske meget med sablen, hvis han ellers har sådan én. Han var ganske utilfreds med, hvor langt eller rettere hvor kort en del af den svenske offentlighed var kommet, og det har vi taget varsel af, og derfor har vi også taget de initiativer, som jeg har redegjort for i min plan.

Jeg er også glad for, at fru Henriette Kjær gjorde opmærksom på uddannelsesspørgsmålet. Regeringen har nedsat et ad hoc-udvalg med forskningsministeren for bordenden, hvor

vi nøje følger det, og i det papir, jeg har sendt over, har jeg faktisk lovet at give Folketinget en redegørelse allerede inden jul i år. Inden Folketinget går på juleferie, og inden vi vender tilbage igen i det nye år 1998, får Folketinget altså en redegørelse, et notat fra min hånd, om, hvor vi nu står, på baggrund af de erfaringer, vi høster bl.a. med det nye sekretariat og med det nye forum.

Til hr. Aage Frandsen skal jeg sige, at det undrer mig også, hvis ikke der skulle være utrolig mange, der er parat allerede. Jeg ved, at SAS vågnede op lige efter nytår i år og blev lidt forskrækket, for der kom faktisk en kunde, der gerne ville bestille en billet tre år frem i tiden. Da gik det op for SAS, at de havde et problem, om de ikke havde vidst det indtil da. Der er faktisk bestillingssystemer, der rækker år frem, og derfor er ambitionen også at nå det her inden den 1. januar 1999, sådan at vi har alle de ting, der kan bestilles i hvert fald et år frem, parat, iden vi når den famøse dato.

Jeg ved, at Told og Skat er på plads – de skal jo også sikre sig, at der er penge på kontoen. Og jeg ved, at forsvaret også er på plads.

Jeg synes, at det er et godt, solidt, kunne vi næsten sige, borgerligt synspunkt at have, at lederne må klare de udgifter, de har, inden for de budgetter, de har, og ellers måtte de på et tidligere tidspunkt have bedt om pengene. Og jeg har naturligvis også bemærket, at hverken V eller K har ekstra bevillinger til at løse dette problem på deres finanslovsforslag. Det går jeg ud fra betyder, at der er den samme holdning til det i de to partier; ellers havde man nok været vakse ved havelågen.

Til hr. Henrik Svane fra De Radikale skal jeg sige, at det er et ansvar, og det er jeg glad for også er De Radikales synspunkt – det var jeg såmænd ikke i tvivl om. Og jeg deler den opmærksomhed omkring små virksomheder, som hr. Henrik Svane gav udtryk for.

Til hr. Bruno Jerup skal jeg sige, at jeg faktisk synes, det er en meget fin vinkel at stille et spørgsmål om, hvad det her egentlig går ud på. Man kan jo ikke se bort fra, at visse leverandører vil tjene på det. Det kan man ikke. Man kan ikke underkende, at visse leverandører skubber lidt på for at få udskiftet udstyr, som måske egentlig kan klare det. Dér, hvor vi skal sætte ind, er derfor med forbrugerne i fokus, det er ved at stille krav også til leverandørerne om, at de fortæller os, hvad deres kram rent faktisk